

Diplomová práce

Jméno a příjmení (student): Jiří Coufal

Oponent: MUDr. Mgr. Jaromír Matějka, Ph.D.

Posudek oponenta:

Téma: Možnosti zdůvodnění etických zásad pro zacházení s počatým lidským životem

Jiří Coufal předkládá práci, která je rozdělena na čtyři kapitoly.

V první kapitole podrobně prezentuje postoj k počatému životu ve Starém a Novém zákoně, v tradici církve, v druhé polovině této kapitoly systematizuje problematiku již nikoliv historicky, ale naznačuje jednotlivé aspekty problematiky postoje k počatému životu systematictěji (Nebylo by vhodné zde kapitolu rozdělit?). V obou částech prezentuje tuto problematiku velmi podrobně a čtivě, vnímáme ponoření do problematiky a její hlubokou znalost.

Ve druhé kapitole prezentuje jednotlivé medicínské situace, kde dochází k etickým střetům, týkajících se zacházení s počatým lidským životem. Zde musíme autoru práce přiznat pochopení biologické podstaty jednotlivých medicínských postupů. Zároveň si velmi citlivě uvědomuje, kde konkrétně a v jaké situaci k etickým konfliktům dochází.

Ve třetí kapitole, která se týká postoje pozitivního práva k problematice práce, autor prokazuje, že se dobře orientuje i v této oblasti. Co by v této kapitole prospělo, by byl poukaz na vztah etiky a práva a pokus ukázat, jak se tento vztah promítá i v právním řešení, resp. jaké etické konsekvence přináší konkrétní právní řešení. Je však pravděpodobné, že pouze tato problematika by vydala na samostatnou práci.

Ve čtvrté kapitole dochází autor k samotnému jádru práce. V této kapitole však vyvstávají již otázky, které se celé diplomové práce dotýkají. Je nutno konstatovat, že kapitola, která nese prakticky stejný název jako diplomová práce samotná, má pouhých deset stran. Z tohoto úhlu pohledu vyvstává jistá disproporcionalita práce. Je pochopitelné, že autor musel v předchozích kapitolách prezentovat celou problematiku etických problémů, týkajících se počátku života. Z pohledu čtvrté kapitoly mohly být předcházející části kratší a autor se mohl zaměřit na kapitolu čtvrtou. Také tuto kapitolu (podobně jako kapitolu první) rozčleňuje autor na dvě poloviny. V první části velmi krátce představuje (a snad i jaksi povrchně – ke škodě věci) epirizmus, utilitarismus a teorii spravedlnosti (zde není oponentu vůbec jasné, jakou teorii spravedlnosti má autor na mysli). Nejbolestivěji vnímá oponent podkapitoly týkající se přirozeného zákona. V této části, která se týká

zásadních a nejkonzfliktnějších momentů celé bioetiky cituje autor pouze tři díla: Weberovu Všeobecnou morální teologii, Anzenbacherův Úvod do etiky a jedenkrát také Teologickou sumu Tomáše Akvinského. Zde je skutečně velká škoda, že se autor nevěnoval problematice přirozeného zákona mnohem podrobněji a v úvodní kapitole celé práce. Snad by došel k závěrům, ze kterých by mohl vyjít k samostatnějším řešením, než pouze k opakování závěrů z předchozích kapitol (ve druhé polovině čtvrté kapitoly).

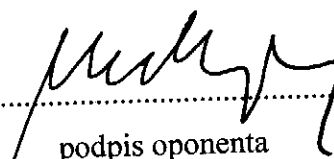
Zde také vyvstává otázka a možnost diskuze, která by mohla při obhajobě práce zaznít: Koncepce přirozeného zákona u Tomáše Akvinského.

Přes všechny uvedené nedostatky oceňuje oponent ještě jedenkrát autorovu znalost tradice, znalost podstaty medicínské problematiky i vědomí význam postoje práva v této oblasti. Je potěšující, že vznikají práce tak kvalitní.

V další práci lze snad kandidátu doporučit ponoření se do základních pojmů etiky a snahu více je pochopit. Bude tak docházet k samostatnějším a diferencovanějším závěrům.

Práci samozřejmě doporučuji k obhajobě a při uspokojivém vysvětlení námitek ke čtvrté kapitole navrhuji známku výborně.

V Praze dne 22. května 2009

.....
podpis oponenta